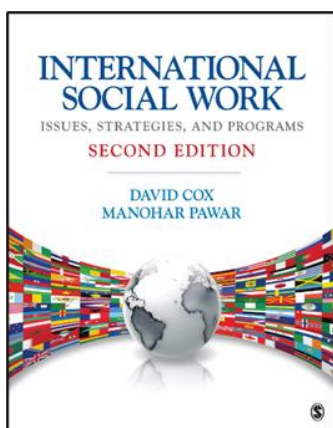

BOOK REVIEW:*International Social Work : Issues, Strategies, and Program, Second Edition*โดย อรอาภา รุจิวรรณกุล¹Received 25th December, 2021Revised 30th December, 2021Accepted 30th December, 2021

โลกในปัจจุบันได้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะเทคโนโลยีต่างๆ แต่ยังมีโลกนี้ก็ยังเต็มไปด้วยประเทศที่กำลังพัฒนา และประเทศยากจนที่ไม่มีความพร้อมในหลายด้านที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ หนึ่งในนั้นคือการพัฒนาทางด้านสังคม จึงเป็นหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์เข้าไปช่วยเหลือในการวางแผนกลยุทธ์ในการช่วยเหลือทางด้านสังคม เพื่อช่วยให้ประเทศพัฒนาอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้นนักสังคมสงเคราะห์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นสำหรับผู้ที่มีความสนใจและตั้งใจจะทำงานงานสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาสังคมระหว่างประเทศ รวบรวมมาเพื่อให้ข้อมูลแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีในด้านงานสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนงานบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนาที่ยังคงมีปัญหาความยากจนอยู่มาก

ผู้เขียนที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย Dr. David Cox จากออสเตรเลีย ซึ่งทำงานด้านผู้ลี้ภัย การอพยพ และงานสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ ก่อนที่จะเริ่มสอนในสาขาเหล่านี้ที่คณะสังคมสงเคราะห์ใน Melbourne เขาเป็นศาสตราจารย์ด้านสังคมสงเคราะห์ที่มหาวิทยาลัย La Trobe ในปี 1988 ปัจจุบัน Dr. David Cox ทำงานในระดับนานาชาติและได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกของภาคีออสเตรเลียในปี พ.ศ. 2527 เพื่อให้บริการด้านผู้ลี้ภัยและการย้ายถิ่นฐาน

Dr. Manohar Pawar ซึ่งได้รับปริญญาตรีและปริญญาเอกสังคมสงเคราะห์จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในอินเดีย ซึ่งเขามีประสบการณ์ทำงานภาคสนาม มาก ปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ด้านสังคม

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สงเคราะห์ School of Humanities and Social Sciences และเป็นนักวิจัยหลักที่ Institute for Land Water and Society, Charles Sturt University, Wagga Wagga ประเทศออสเตรเลีย นอกจากนี้ Dr. Manohar Pawar ยังเป็นประธานสาขาภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของ International Consortium for Social Development เขามีประสบการณ์ 30 ปี ในการศึกษาสังคมสงเคราะห์ การวิจัย และการปฏิบัติในออสเตรเลียและอินเดีย ก่อนหน้านี้อาศัยที่มหาวิทยาลัย La Trobe เมลเบิร์นและที่ Tata Institute of Social Sciences (TISS) เมืองมุมไบ ประเทศอินเดีย

Dr. Manohar Pawar ได้รับรางวัลมากมาย รวมถึงรางวัลอ้างอิงสำหรับผลงานที่โดดเด่นในการเรียนรู้ในปี 2008 จากสภาการเรียนรู้และการสอนของออสเตรเลีย และรางวัลคณะศิลปศาสตร์เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ (2009) ความเป็นเลิศด้านการสอน (2006) และความเป็นเลิศด้านการวิจัย (2001) นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัล Quality of Life Award (2001) จาก Association of Commonwealth Universities รวมทั้งโครงการวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติที่ได้รับทุนสนับสนุนจำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยในเอเชียแปซิฟิก และได้จัดให้มีการฝึกภาคปฏิบัติระดับนานาชาติสำหรับนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ Dr. Manohar Pawar ได้ตีพิมพ์หนังสือหลายเล่มและบทความในวารสารต่างๆ หนังสือที่ตีพิมพ์ของเขาเองและผู้เขียนร่วมบางส่วน ได้แก่ Sage Handbook of International Social Work (Ed., 2012, Sage); การพัฒนาชุมชนในเอเชียและแปซิฟิก (2010, เลตจ์); การพัฒนาสังคม: ประเด็นสำคัญและมุมมอง (Ed., 2010, Routledge); งานสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ: ปัญหา กลยุทธ์ และแผนงาน (2006, Sage); และวิธีการรวบรวมข้อมูลและประสบการณ์ (2004, New Dawn Press)

ความสนใจในปัจจุบันของเขา ได้แก่ การพัฒนาสังคมระหว่างประเทศ งานสังคมสงเคราะห์และนโยบายสังคม แง่มุมทางสังคมของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและน้ำ การศึกษางานสังคมสงเคราะห์ การดูแลการชราภาพอย่างไม่เป็นทางการ องค์กรพัฒนาเอกชน และการพัฒนาชุมชน

ซึ่งทั้งสองท่านเป็นศาสตราจารย์ด้านสังคมสงเคราะห์ที่มีประสบการณ์กับงานด้านสังคมสงเคราะห์กว่า 20 ปี และได้รับรางวัลมากมายในสาขางานด้านวิชาการ โดยหนังสือเล่มนี้มีบทนำ 1 บท บทนำเสนอ 16 บท

บทนำ กล่าวถึงเป้าหมายของผู้เขียนที่ต้องการแนะนำผู้อ่านให้รู้จักงานสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศที่น่าสนใจโดยเป้าหมายหลักคือการแบ่งปันความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศกับนักสังคมสงเคราะห์ คนทำงานด้านการพัฒนา และสมาชิกของวิชาชีพช่วยเหลืองานด้านสังคมต่างๆ ซึ่งจะมุ่งเน้นกลยุทธ์ที่นำไปใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้อพยพในประเทศกำลังพัฒนา เป้าหมายประการที่สองคือการสนับสนุนให้นักสังคมสงเคราะห์ทั่วโลกพิจารณาว่างานสังคมสงเคราะห์แบบดั้งเดิมสามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในระดับโลกได้อย่างไร ประการที่สาม มุ่งหวังที่จะส่งเสริมให้นักสังคมสงเคราะห์และคนอื่น ๆ อุทิศชีวิตการทำงาน บางส่วนของพวกเขาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา ประการที่สี่ อยากเห็นนักสังคมสงเคราะห์และคนอื่น ๆ มีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบายและโครงการทางสังคมที่เหมาะสมกับยุคที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังมีสาระสำคัญของแต่ละบทดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงงานสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ไม่เป็นที่รู้จักมากนักในประเทศที่กำลังพัฒนา ผู้คนมักไม่เข้าใจความหมายของงานสังคมสงเคราะห์ โดยทศวรรษ 1990 ได้ให้คำจำกัดความว่างานสังคม

สงครามหนึ่งคือ “การก่อสร้างทางสังคม” งานด้านสังคมสงครามหนึ่งมีบริบทที่หลากหลายขึ้นอยู่กับพื้นที่ในการทำงาน เช่น ในประเทศจีนมุ่งเน้นที่การระดมมวลชนเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม และในลาตินอเมริกา งานสังคมสงครามจะเน้นย้ำถึงความยุติธรรมทางสังคมและการดำเนินการทางสังคม และในแอฟริกา มีการเน้นย้ำมากขึ้นในด้านการพัฒนาสังคมตามคำจำกัดความของ UNDP (โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ) และงานสังคมสงครามที่ระหว่างประเทศถูกกำหนดให้เป็นแนวปฏิบัติทางวิชาชีพระหว่างประเทศและความสามารถในการดำเนินการระหว่างประเทศโดยวิชาชีพสังคมสงครามและสมาชิก โดยมีการดำเนินการระหว่างประเทศ 4 มิติ คือ แนวปฏิบัติและการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนทางวิชาชีพ แนวปฏิบัติระหว่างประเทศ และการพัฒนานโยบายและการสนับสนุนระหว่างประเทศ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมสงครามระหว่างประเทศคือความเกี่ยวข้องที่เป็นไปได้ในกรอบครอบคลุมทุกสาขาของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประชาคมระหว่างประเทศ ประชากรเฉพาะที่หลากหลายในแต่ละสาขา

บทที่ 2 กล่าวถึงมุมมองทางนิเวศวิทยาสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของธรรมชาติของความเป็นมนุษย์และเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาตินี้เป็นหนึ่งในแง่มุมที่สำคัญของสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาระหว่างประเทศ การปฏิบัติงานสังคมสงครามทั้งหมดจะดำเนินการในสภาพแวดล้อมนี้ มุมมองการพัฒนาทางสังคมประกอบด้วยส่วนประกอบหลักการทำงานของประชาคมระหว่างประเทศเนื่องจากการทำงานระหว่างประเทศเกี่ยวข้องกับทุกด้านของการพัฒนาทางสังคมและเป้าหมายของการทำงานของชุมชนระหว่างประเทศ คำว่า การพัฒนาทางสังคม มักใช้ในสองวิธีที่แตกต่างกัน วิธีหนึ่งคือการใช้การพัฒนาสังคมในทางตรงข้าม

กับการพัฒนาเศรษฐกิจ การมุ่งเน้นที่การพัฒนาทางสังคมนั้นมักจะใช้ตอบโต้การพัฒนาเศรษฐกิจที่มากเกินไป วิธีที่สอง ซึ่งมาจากแนวทางการพัฒนาที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง คือการมองว่าการพัฒนาสังคมเป็นตัวบ่งชี้ถึงการพัฒนาของสังคมโดยรวมในทุกมิติ

บทที่ 3 กล่าวถึงการวิเคราะห์ปัญหาสังคมทั่วโลกโดยละเอียดเพื่อให้เกิดความเข้าใจปัญหาสังคมที่สำคัญของโลกโดยตระหนักถึงปัจจัยในแง่มุมต่าง ๆ คือ (1) อะไรคือปัญหาทางสังคมที่สำคัญของโลก (2) คนจำนวนเท่าไรที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเหล่านี้และพวกเขากระจุกตัวอยู่ที่ไหนในโลก (3) โดยทั่วไปสาเหตุหลักของปัญหาเหล่านี้คืออะไรและมีความสัมพันธ์กันในระดับใด (4) โดยทั่วไปแล้วประชาคมระหว่างประเทศตอบสนองต่อปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร? (5) โดยทั่วไปแล้ว ปัญหาเหล่านี้ได้ลดขอบเขตและความรุนแรงลงอย่างมากในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมีบริบทที่หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น ความยากจนและการมีปฏิสัมพันธ์ ชะตากรรมของเด็ก ชะตากรรมของผู้หญิง ความขัดแย้งที่เป็นเหตุทำให้เกิดสงครามกลางเมือง ภัยธรรมชาติและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ การพัฒนาประชาชาติที่ไม่สม่ำเสมอ ความไม่เท่าเทียม การพลัดถิ่นและการบังคับย้ายถิ่นของผู้คน ความกังวลด้านสุขภาพสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทกับงานสังคมสงครามระดับนานาชาติมีหลายหน่วยงาน เช่น รัฐบาลของประเทศนั้น ๆ องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ (INGOs) บริษัทข้ามชาติต่าง ๆ รวมถึงหน่วยงานจำนวนมากที่ได้มีเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) โครงการอาหารโลก (WFP) องค์การอนามัยโลก (WHO) โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) องค์การการศึกษาแห่งสหประชาชาติ องค์การวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม

(UNESCO) ข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาสังคม องค์การอาหารและการเกษตร (FAO), กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) และศูนย์การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์แห่งสหประชาชาติ (HABITAT) นักสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องทำงานภายใต้หน่วยงานเหล่านี้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางด้านสังคมสงเคราะห์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

บทที่ 4 กล่าวถึงการเสริมอำนาจเป็นหลักการสำคัญและกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ แม้ว่าแนวความคิดจะขัดแย้งกัน แต่ก็สามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำงานกับบุคคล ครอบครัว กลุ่ม ชุมชน องค์กร และสถาบัน เพื่อให้สามารถควบคุมสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมของพวกเขาได้ การสร้างขีดความสามารถเป็นกลยุทธ์สำคัญที่เอื้อต่อการพัฒนาหรือความเป็นอยู่ที่ดีของทั้งสังคม มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับหลักการและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องหลายประการ ความสามารถและเป้าหมายที่หลากหลายตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงระดับองค์กรในการปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาสังคมที่ประสบความสำเร็จและความขัดแย้งบ่อยครั้งต้องการกลยุทธ์เชิงรุกเพื่อรักษาความสามัคคีและการบูรณาการทางสังคม กลยุทธ์ด้านประชาธิปไตย สังคมนิยม เศรษฐกิจ และค่านิยมหลากหลายวัฒนธรรม ทั้งในระดับจุลภาคและระดับมหภาค อาจก่อให้เกิดความสามัคคีในสังคม แม้ว่าจะไม่มีชุมชนใดที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ร่วมสมัย แต่หลักการของการพึ่งพาตนเองมีความสำคัญในงานสังคมสงเคราะห์และแนวปฏิบัติด้านการพัฒนา นักสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องใช้กลยุทธ์หลายอย่างเพื่อส่งเสริมและฝึกฝนการพึ่งพาตนเอง เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะช่วยต่อต้านการพึ่งพาปัจจัยภายนอกมากเกินไป การ

พัฒนาชุมชนแม้ว่าจะขัดแย้งกันในแง่ของแนวความคิด แต่เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่รวมเอากลยุทธ์อื่นๆ อีกหลายอย่างโดยเน้นกระบวนการเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจัดการกับสภาพของประชากรที่ถูกกดขี่และถูกกีดกันมากที่สุดโดยการเสริมอำนาจพวกเขา

บทที่ 5 กล่าวถึงสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งหลายประเทศได้ประสบกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในระดับต่างๆ หลายประเทศต้องเผชิญกับการพัฒนาที่ผ่านกระบวนการล่าอาณานิคมและลัทธิล่าอาณานิคมใหม่ เช่น การปรับโครงสร้างของธนาคารโลกและไอเอ็มเอฟ การพัฒนาทางการเมืองมีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา กระบวนการประชาธิปไตยที่แท้จริง การมีส่วนร่วมของประชาชน ธรรมชาติและความเป็นผู้นำที่ดีโดยไม่คำนึงถึงรูปแบบทางการเมือง ความสมดุลของประเด็นอำนาจ และเสถียรภาพทางการเมืองล้วนเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางการเมือง เส้นทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไม่เพียงแต่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทางการเมือง การลดความยากจนและการปรับปรุงคุณภาพชีวิตด้วย ความรับผิดชอบต่อการพัฒนานี้จะต้องทำงานร่วมกันในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ การพัฒนามนุษย์มีความสำคัญพอๆ กับการพัฒนาเศรษฐกิจ และควรได้รับการยอมรับและอำนวยความสะดวกในการพัฒนา ความช่วยเหลือจากประเทศภายนอกลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาและถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากจากมุมมองของภูมิรัฐศาสตร์และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ความช่วยเหลือจากภายนอกเพื่อการพัฒนาที่มีความสำคัญ แต่วัฒนธรรมและการเมืองของความช่วยเหลือควรเอื้ออำนวยต่อการช่วยเหลือนั้นด้วย และหากไม่มีการพัฒนาระดับท้องถิ่น กลยุทธ์การ

พัฒนาระดับมหภาคก็ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

บทที่ 6 กล่าวถึงระดับท้องถิ่น ประกอบด้วย บุคคล ครอบครัว กลุ่ม ชุมชน และท้องถิ่น ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ภาคส่วนของสังคม แม้ว่าพื้นฐานจะมีความสำคัญมาก แต่ก็มักจะได้รับความสนใจน้อยกว่าส่วนอื่นๆ และนักสังคมสงเคราะห์อาจสามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์นี้ได้ แนวทางมุมมองแบบบูรณาการตอบคำถามความเป็นจริงในการมุ่งเน้นที่ระดับท้องถิ่น การขาดบุคลากรที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาระดับท้องถิ่นเป็นปัญหาจริงที่ต้องแก้ไข นักสังคมสงเคราะห์ต้องให้ความสำคัญกับการปฏิบัติต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน กลุ่ม และองค์กรและสถาบันในท้องถิ่นและปฏิสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเหล่านี้ โดยใช้แนวทางการแก้ไขและการพัฒนาตามความเหมาะสมจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์และการวางแผนที่เกี่ยวข้องร่วมกันโดยผสมผสานคุณค่าที่ทำให้เพิ่มขีดความสามารถและการมีส่วนร่วมในลักษณะที่มีการประสานงานและครอบคลุมเพื่อให้เกิดการพัฒนาระดับท้องถิ่น ประวัติของการพัฒนาทั่วโลกแสดงให้เห็นว่ามีการรับรู้แนวทางมุมมองแบบบูรณาการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่ผู้วางแผนและผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาในปัจจุบันและอนาคตจำเป็นต้องนำแนวทางดังกล่าวไปใช้

บทที่ 7 กล่าวถึงลักษณะการทำงานแบบบูรณาการทำให้เกิดความเข้าใจปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนของความยากจนและการดำเนินกลยุทธ์การบรรเทาความยากจนในทุกระดับ แม้ว่าจะมีความก้าวหน้าอย่างมากในการแก้ไขปัญหาความยากจน แต่ระดับความยากจนทั่วโลกในปัจจุบันนั้นยังคงสูงมาก ปัจจัยด้านนโยบายทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ดูเหมือนจะมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดความยากจนและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข นักสังคมสงเคราะห์สามารถเข้าใจแง่มุมต่างๆ ของความยากจนได้โดย

การวิเคราะห์กระบวนการพัฒนา ความยากจนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสงคราม ความขัดแย้งและการบังคับให้ต้องพลัดถิ่น ภัยธรรมชาติ ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ และอัตราการเติบโตของประชากรที่สูง คำจำกัดความของความยากจนมักถูกโต้แย้งจำเป็นต้องมีมาตรการหลายอย่างเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนนี้

บทที่ 8 แนวปฏิบัติด้านสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศสามารถช่วยบรรเทาความยากจนในระดับท้องถิ่นได้ แบบจำลองที่ครอบคลุมและบูรณาการซึ่งจัดการกับการกีดกันทางสังคมและเศรษฐกิจและการสลายตัวทางสังคมอื่นๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบรรเทาความยากจนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วม การพึ่งพาตนเอง ความยั่งยืน และการเสริมอำนาจเป็นหลักการสำคัญในการทำงาน เพื่อบรรเทาความยากจน ประสบการณ์ของนักสังคมสงเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าการยังชีพของกลุ่มพึ่งพาตนเองซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการปฏิบัติงานจริงและการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ในสังคมเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการ สิ่งสำคัญของแผนงานและกลยุทธ์ในการบรรเทาความยากจนอาจอยู่ที่การบริการทางสังคมในชุมชน การจัดหาสวัสดิการของรัฐหรือท้องถิ่น หรือแนวทางที่ครอบคลุมซึ่งรวมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพและกิจกรรมสร้างรายได้เข้าด้วยกัน ตัวอย่างกรณีศึกษาพบว่าความยากจนนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนและยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

บทที่ 9 ความขัดแย้งและการบรรลุสันติภาพและการฟื้นฟูหลังความขัดแย้งต้องใช้แนวทางแบบบูรณาการเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ความขัดแย้งสมัยใหม่เพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปจากครั้งก่อนเนื่องจากปัจจัยหลายประการ บ่อยครั้งพลเรือนต้องแบกรับความรุนแรงของความขัดแย้งเหล่านี้แม้จะมีข้อจำกัดและการวิพากษ์วิจารณ์ สหประชาชาติ องค์กรภาครัฐ และ

หน่วยงานภาคประชาสังคมทั่วโลกมีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูสันติภาพและความสงบเรียบร้อย ผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศที่สนใจในการฟื้นฟูหลังความขัดแย้งจำเป็นต้องเข้าใจสถานการณ์และประเด็นหลังความขัดแย้งอย่างละเอียดถึงแม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะแตกต่างกันไปตามระดับของสถานที่ซึ่งมีหลายปัจจัยอยู่เบื้องหลังเร่ร่อนและทำให้ความขัดแย้งสมัยใหม่รุนแรงขึ้น ประเด็นภายหลังความขัดแย้งประกอบด้วยความต้องการอย่างน้อยเจ็ดมิติและกลุ่มประชากรหกกลุ่มที่มีความต้องการเฉพาะ ประเด็นหลังความขัดแย้งนั้นเกี่ยวข้องกับการสร้างสันติภาพด้วยการจัดทำข้อบังคับหรือสัญญาสันติภาพ บรรลุการปรองดองฟื้นฟูกฎหมายและความสงบเรียบร้อย และจัดการกับสาเหตุของความขัดแย้ง

บทที่ 10 งานสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศในการฟื้นฟูหลังความขัดแย้งอาจได้รับการชี้นำโดยมุมมองแบบบูรณาการ ตามหลักการบางประการและผสมผสานกลยุทธ์ที่เลือกไว้ โดยปัจจัยหลักคือแผนงานจิตสังคมและการสร้างชุมชนขึ้นมาใหม่ การนำเสนอโครงการด้านจิตสังคมเกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับประสบการณ์สงครามที่กระทบกระเทือนจิตใจในบริบททางวัฒนธรรม และด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ในการพัฒนาเพื่อตอบสนองตามความต้องการให้กับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพื่ออำนวยความสะดวกในการฟื้นฟูทางจิตใจของผู้คนในสังคมนั้น แม้ว่าหลักการการสร้างชุมชนขึ้นมาใหม่ มักถูกให้ความสำคัญน้อยแต่การสร้างชุมชนขึ้นมาใหม่เป็นกิจกรรมพื้นฐานในสถานการณ์หลังความขัดแย้งและกิจกรรมดังกล่าวควรดำเนินการโดยการประเมินคุณค่าและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในท้องถิ่น ทรัพยากร และแนวทางแก้ไข ความมั่นคงและการรักษาสันติภาพเกี่ยวข้องกับกระบวนการปรองดอง การแก้ไขข้อขัดแย้ง และการสร้างความสัมพันธ์ที่ปรองดองในทุกระดับ

บทที่ 11 กล่าวถึงการย้ายถิ่นของตลาดแรงงานเป็นปรากฏการณ์ระดับโลกที่กำลังเติบโต แม้ว่าจะยังไม่มีการประมาณตัวเลขที่แม่นยำ สาเหตุของการย้ายถิ่นของแรงงานสามารถเชื่อมโยงกับปัญหาในระดับโลก นิเวศวิทยา สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีการที่กระบวนการโลกาภิวัตน์และโอกาสในการพัฒนาแพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างไม่เท่าเทียมกัน ด้วยเหตุนี้ปัจจัยต่างๆจึงมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของผู้อพยพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งประเทศผู้ส่งและผู้รับผลกระทบการจากไปของแรงงานข้ามชาติที่มีต่อสมาชิกในครอบครัวและตัวพวกเขาเองและต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งต้นทางและปลายทางมักมีนัยสำคัญ การย้ายถิ่นของแรงงานอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ แรงงานข้ามชาติ แรงงานนอกระบบ และบุคคลที่ถูกค้ามนุษย์ แม้ว่าแรงงานข้ามชาติส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงและความยากลำบาก แต่ความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการแสวงประโยชน์จากแรงงานข้ามชาติสองประเภทหลังนั้นสูงกว่าความเสี่ยงประเภทแรกมาก ธรรมชาติ ขอบเขต และผลที่ตามมาของการย้ายถิ่นทั้งสามประเภทนี้แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ประเด็นหลักของแรงงานข้ามชาติส่วนใหญ่ยังไม่เพียงพอ หรือขาดการคุ้มครองและสวัสดิการ การแสวงประโยชน์และการละเมิดสิทธิมนุษยชน แม้ว่าจะระดับของสิ่งเหล่านี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละกรณี โดยทั่วไปแล้ว ความไม่เท่าเทียมกันทั่วโลกที่เพิ่มขึ้นและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีส่วนทำให้เกิดการย้ายถิ่นของแรงงานต่อไป โดยการปฏิรูปหลายอย่างเพื่อปรับปรุงกระบวนการย้ายถิ่นควรมุ่งเน้นไปที่ปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ของแรงงานข้ามชาติ

บทที่ 12 กล่าวถึงการบังคับย้ายถิ่นเป็นแนวคิดกว้างๆ ที่ครอบคลุมสถานการณ์ต่างๆ ที่บังคับให้ผู้คนออกจากภูมิลำเนาของตนและมุ่งหน้าไปยังจุดหมายปลายทางที่ไม่รู้จักและไม่แน่นอน ซึ่ง

เป็นสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความไม่มั่นคง แม้ว่า การบังคับย้ายถิ่นจะเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงที่ผ่านมา แต่การตอบสนองต่อความต้องการของผู้ถูกบังคับ ย้ายถิ่นก็ยังไม่เพียงพอ สาเหตุหลักของการพลัดถิ่น และการย้ายถิ่นฐานอยู่ในบริบททางการเมืองระดับ ท้องถิ่นและระดับโลก การปฏิเสธสิทธิมนุษยชน ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ความขัดแย้ง ภัย พิบัติ และการพัฒนาโดยรวมที่ขาดหรือบิดเบือน การป้องกันและการเยียวยาสำหรับการบังคับย้ายถิ่น เรียกร้องให้จัดการกับปัจจัยการพัฒนาระดับโลก สิทธิมนุษยชน นิเวศวิทยา และสังคม ตามคำแนะนำ ของแนวทางแบบบูรณาการ ผู้ถูกบังคับย้ายถิ่น สามารถพบได้ในแปดสถานการณ์ที่ยากลำบาก (ค่าย และศูนย์ผู้ลี้ภัย การส่งกลับ การรวมตัวในท้องถิ่น การตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศที่สาม ผู้พลัดถิ่นกระจัด กระจาย ผู้ที่ไม่มีเอกสาร และผู้พลัดถิ่นจากการ พัฒนา) ซึ่งนักสังคมสงเคราะห์ห้จึงมีบทบาทสำคัญ เพื่อเข้าไปช่วยเหลือและบรรเทาผู้ถูกบังคับย้ายถิ่น เหล่านั้นให้มีความมั่นคงทั้งทางด้านการพึ่งพาตนเอง และสภาพจิตใจ

บทที่ 13 กล่าวถึงนักสังคมสงเคราะห์ สามารถมีส่วนร่วมในโปรแกรมประเภทต่างๆ ได้มากที่สุด โดยใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพหลากหลาย รูปแบบ นักสังคมสงเคราะห์ควรให้ความสำคัญกับผู้ด้อยโอกาสที่สุดทั้งในสถานการณ์แรงงานและ แรงงานที่ถูกบังคับย้ายถิ่น พวกเขาจำเป็นต้อง แทรกแซงในระดับที่เหมาะสมกับวัฒนธรรม และมีส่วนร่วมกับผู้ถูกบังคับย้ายถิ่นอย่างสร้างสรรค์ และ ควรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ที่ตอบสนองความต้องการด้านการศึกษาและจิตใจของเด็กและการ ปกป้องผู้หญิง เพื่ออำนวยความสะดวกในการรวมตัว ของครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์ควรเชื่อมโยงผู้ถูก บังคับย้ายถิ่นกับฐานข้อมูลที่มีอยู่และติดตามการ ตอบสนองต่อข่าวของสมาชิกในครอบครัว การ ส่งกลับประเทศและการรวมตัวกลับคืนสู่สังคม

จำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ โดยมี ขั้นตอนต่างๆ รวมถึงการเตรียมตัว การเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นจริง การกลับคืนสู่สังคม และการส่งเสริม ความสัมพันธ์ของชุมชนที่กลมกลืนกัน มีความ จำเป็นต้องพัฒนาโปรแกรมการศึกษา การจ้างงาน และสวัสดิการที่เหมาะสมสำหรับผู้ถูกบังคับย้ายถิ่นที่ เกี่ยวข้องกับการตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศที่สาม นัก สังคมสงเคราะห์ควรสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิ มนุษยชนในหมู่ผู้อพยพและจัดให้มีการเข้าถึงบริการ ทางกฎหมายที่เหมาะสม ปรากฏการณ์ที่เพิ่มขึ้นของ แรงงานและการบังคับย้ายถิ่นมีความซับซ้อนและ ยากขึ้น นักสังคมสงเคราะห์สามารถมีส่วนสำคัญต่อ สวัสดิภาพของผู้อพยพดังกล่าวได้ด้วยการเสริมสร้าง ความมุ่งมั่นในด้านนี้

บทที่ 14 กล่าวถึงกลุ่มชายขอบและกลุ่ม เปราะบางเป็นสาขาที่สำคัญของการปฏิบัติงานทาง สังคมในระดับชาติและระดับนานาชาติ เนื่องจาก กลุ่มดังกล่าวมีอยู่ในทุกประเทศ ถึงแม้ว่าขอบเขต ของปัญหาเด็กเร่ร่อนจะยากต่อการตัดสิน แต่นัก สังคมสงเคราะห์และคนอื่นๆ ได้พัฒนาความเข้าใจ ในปัญหาและพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ บางอย่างเพื่อจัดการกับสถานการณ์นี้ แรงงานเด็ก เป็นปัญหาระดับโลกที่สำคัญที่เชื่อมโยงทุกประเทศ ผ่านกระบวนการผลิตและการบริโภค ต้องใช้กลยุทธ์ ทางตรงและทางอ้อมเพื่อจัดการกับปรากฏการณ์นี้ ปัญหาที่เพิ่มขึ้นของเด็กกำพร้าจากโรคเอดส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแอฟริกา จำเป็นต้องมีการ ตอบสนองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก นัก สังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องพัฒนาและใช้กลยุทธ์ที่ เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการตอบสนองของชุมชน ให้ ความรู้แก่สาธารณชน ให้การสนับสนุนในนามของ เด็กกำพร้า และพยายามลดการเกิดโรคเอดส์/เอดส์ เพื่อจัดการกับปรากฏการณ์ที่ทำลายของ ทหารเด็ก อนุสัญญาของสหประชาชาติและกฎหมาย ระดับชาติที่มีอยู่สามารถใช้เพื่อเข้าถึงทหารเด็ก โดย

ใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม ประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกก่อให้เกิดความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคม และการเมืองที่สำคัญ การตอบสนองเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าได้รับการดูแลและคุ้มครองผู้สูงอายุ โดยเคารพในศักดิ์ศรีและคุณค่าของผู้สูงอายุเสมอ คนพิการมักถูกกีดกันและเลือกปฏิบัติ ขอบนโยบายและโครงการต่างๆ ส่วนนี้มีความจำเป็นต้องพัฒนาเพื่ออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมและการบูรณาการในสังคม ทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีและความเท่าเทียมกันในสังคม

บทที่ 15 กล่าวถึงองค์ระหว่งประเทศและภาคประชาสังคมทั่วโลกให้โอกาสสำหรับการปฏิบัติงานทางสังคมในระดับสากลผ่านโครงการอาสาสมัครและการฝึกงาน และการจ้างงานประจำ นักสังคมสงเคราะห์เองจำเป็นต้องสำรวจองค์เหล่านี้และพิจารณาในเชิงรุกว่าพวกเขาจะช่วยเหลือที่ไหนและด้านใด แม้ว่าการกำหนดและลักษณะงานจะแตกต่างกันไป แต่นักสังคมสงเคราะห์สามารถมีบทบาททำประการในองค์ระหว่งประเทศเหล่านี้คือ (1) วิจัยและพัฒนา (2) การจัดการและการบริหาร (3) การติดต่อประสานงาน (4) เจ้าหน้าที่โครงการภาคสนามประเภทต่าง ๆ และ (5) การสนับสนุนภาคสนามในระดับกลาง ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ผู้ที่มีความสนใจในงานสังคมสงเคราะห์ระหว่งประเทศ จำเป็นต้องเตรียมตัวอย่างเป็นระบบโดยปฏิบัติตามแนวทางและกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อให้การดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ระหว่งประเทศมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จและเพื่อพัฒนาเส้นทางสู่การจ้างงาน

บทที่ 16 กล่าวถึงในอนาคตงานสังคมสงเคราะห์ระหว่งประเทศจะต้องทำให้มั่นใจว่าการศึกษาและการปฏิบัติด้านสังคมสงเคราะห์ที่มีคุณภาพสามารถเข้าถึงได้ในทุกส่วนของโลกตามความต้องการที่มีอยู่ ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้อง

เปลี่ยนแปลงทั้งเนื้อหาทางการศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการระหว่งประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ งานสังคมสงเคราะห์ในฐานะวิชาชีพระดับโลกจำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่ปัญหาที่มีอยู่และปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก พัฒนาการตอบสนองที่เป็นนวัตกรรม เข้าถึงประชากรและพื้นที่ที่ขัดสน ใช้แนวทางมุมมองแบบบูรณาการ และปรับให้เข้ากับบริบทที่แตกต่างกัน ในขณะที่ยังคงรักษาความเป็นมาตรฐานสากล สถาบันวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และสถาบันสังคมสงเคราะห์ทั่วโลกจำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่เป็นระบบเพื่อแนะนำหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ระหว่งประเทศลงในโปรแกรมของพวกเขา ควรมีการแนะนำการฝึกอบรมสามระดับและแนวทางมุมมองแบบบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุมมองของการพัฒนาสังคมตามความเหมาะสม นักสังคมสงเคราะห์ควรตระหนักและพัฒนาคุณสมบัติที่จำเป็นในการมีส่วนร่วมในงานสังคมสงเคราะห์ระหว่งประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีความยืดหยุ่น เปิดกว้าง สร้างสรรค์ และการเข้าไปแทรกแซงที่เหมาะสม องค์การด้านสังคมสงเคราะห์ระดับโลกสามารถมีบทบาทสำคัญในการพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ระหว่งประเทศ

จากสาระสำคัญของทั้ง 16 บทที่กล่าวมาสรุปได้ว่า โดยภาพรวม หนังสือเล่มนี้นำเสนอแง่มุมต่าง ๆ ในอดีต เช่น ลัทธิล่าอาณานิคมและลัทธิจักรวรรดินิยม และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ได้หล่อหลอมโลกให้เกิดพื้นที่ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคมเพิ่มมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ทุกวันนี้เราตระหนักดีว่าปัญหาในระดับท้องถิ่นเหล่านี้มีความยุ่งยากจากการเพิ่มขึ้นของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความถี่ของภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น ปัญหาขาดแคลนอาหาร และปัญหาการบริหารงานของภาครัฐ ใน

ขณะเดียวกันประชาคมระหว่างประเทศก็มีเครือข่ายที่แข็งแกร่งและมุ่งมั่นที่จะจัดการกับข้อกังวลเหล่านี้มากขึ้น โดยสรุป ปัญหาที่ซับซ้อนของโลกจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญจากสายอาชีพที่หลากหลาย และงานสังคมสงเคราะห์ที่เห็นความสำคัญของสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกันของสังคม รวมถึงประสบการณ์อันยาวนานในการเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีในบริบทที่หลากหลายในการแก้ปัญหา

หนังสือเล่มนี้มีคุณลักษณะหลายอย่างที่มีประโยชน์สำหรับผู้อ่านกลุ่มต่างๆ แต่ละบทเริ่มต้นด้วยชุดของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ในบทที่เกี่ยวข้องกับการแทรกแซงได้ให้ตัวอย่างเหตุการณ์อย่างสั้น ๆ จำนวนหนึ่งและกรณีศึกษาที่ยาวขึ้นอีกสองสามกรณี ซึ่งหัวข้อเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนการอภิปราย แม้ว่าผู้เขียนเจตนาจะนำตัวอย่างกรณีศึกษามาจากประเทศต่างๆ ให้กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ไม่ได้เป็นตัวอย่างทุกส่วนของโลก ในตอนท้ายของ

แต่ละบท ได้รวมบทสรุปของบท รายการคำถามสำหรับการอภิปราย รายการหัวข้อการวิจัยที่เป็นไปได้ และข้อมูลอ้างอิงบางส่วนสำหรับการศึกษาเพิ่มเติม นอกจากนี้ผู้เขียนได้ขยายเนื้อหาเกี่ยวกับการย้ายถิ่น โดยการแทรกเนื้อหาเพิ่มเติมเนื่องจากความสำคัญและความซับซ้อนที่เพิ่มขึ้นของสาขานี้ ควบคู่ไปกับความยากลำบากที่เพิ่มขึ้นในการจัดการกับสถานการณ์การย้ายถิ่นของแรงงาน ผู้ขอลี้ภัยและผู้พลัดถิ่น บทที่เกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่มประชากรได้มีการรวมกลุ่มประชากรเพิ่มเติมหลายกลุ่มแล้ว ในขณะที่เนื้อหาเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติได้ย้ายไปอยู่ในบทการย้ายถิ่นแล้ว และได้แทรกบทใหม่เกี่ยวกับการจัดเตรียมนักสังคมสงเคราะห์สำหรับงานสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ เนื่องจากผู้เขียนมองว่าทั่วโลกกำลังให้ความสนใจในนักสังคมสงเคราะห์ที่ทำงานในสาขา

ระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

บรรณานุกรม

David Cox and Manohar Pawer. (2013) **International social work (issues, strategies, and programs Second Edition**. SAGE Publications Asia-Pacific Pte.Ltd. C&M Digitals (P) Ltd.